

“Tabiat kanunları”

Hilmi Bey: “1- Tarih kitaplarında eski insanların mağaralarda vahşi bir hayat yaşadıklarını, bazı bulguların bunu doğruladığı iddia ediliyor. İslâma göre böyle bir şey olabilir mi?

2- Bazı belgesellerde bir aslan bir yavru ceylanı yiyor. Onlar buna doğanın bir kanunu diyor. Bunun gerçeği nedir?”

1- Vahşet, yalnız eski insanlara mahsus bir olgu değil; günümüzde de şahit olduğumuz insanın dehşetli bir zaafıdır. İnsanın mağarada yaşaması da insanın onuru ile bağdaşmayan bir hadise değildir. Mağaralar bu günkü harçla ve briketle örülmüş betonarme binalardan daha sağlam fitrî taş binalardır. Eski insanların fitratla daha çok örtüşen bir hayat yaşadıkları gerçektir.

Fakat meselâ ateşi rastgele sürterek buldukları, ilk yazıyı falancaların yazdıkları, ilk insanların işaretlerle konuştukları gibi söylemlerin çoğunun doğruluğu şüphe götürür. Çünkü vahiy elinin, yani peygamberlerin insanlık medeniyetine katkıları çok yüksek olmuştur. Tarih kitaplarında bundan bahsedilmiyor. İlk kitabın Hazret-i Âdem’e indiği, ilk konuşanın Hazret-i Âdem olduğu, keza ilk buğday ekenin Hazret-i Âdem olduğu bilinmekle beraber, ateşi yakmanın ve buğdayı pişirmenin de vahiy eliyle ona gösterilmiş olması pek muhtemeldir.

2- “Tabiat kanunları” denilen şeyler, Allah’ın kâinatta cereyan eden kurallarıdır. Buna “âdetullah” (Allah’ın âdeti), “sünnetullah” (Allah’ın kanunları) veya “şariat-i fitriye” (fitrat/yaratılış kanunları) da denilir. Üstad Said Nursî Hazretlerinin ifadesiyle, aslanın ve kaplanın helâl rızkları, Allah’ın kâinata koymuş olduğu kanunlara göre, ölmüş hayvanlardır.¹ Aslanın canlı yavru ceylanı yemesi, aslanın fitrat kanunlarına itaati değil, isyanıdır. Çünkü sağ hayvanları öldürüp rızık yapmak, fitrat kanununca hayvanlara haram kılınmıştır. Aslan bu isyanının bedelini, yine fitrat kanunu hükümlerine göre öder. Yani kendisi de bir avcının silâhına hedef olur.

Dipnot:

1- Mesnevî-i Nûriye, s. 64.